

Duhurile răutății și detectorul de minciuni

15 mai 2004

Gili Cârstea

Trăim o vreme extrem de ciudată, când duhurile răutății se implică tot mai vizibil în treburile planetare. Noul val de exerciții spirituale care cuprinde creștinismul contemporan va produce curând o spiritualitate stranie. Ea va ridica o punte peste abis, în care comunicările cu îngerii răi vor deveni criteriul de apartenență la poporul lui Dumnezeu.

În haine de lumină, acești ghizi de conștiințe abia așteaptă să controleze gloatele și să le înhame la ridicarea mileniului de aur. Iar teologii vor declara că fenomenul reprezintă marea redeșteptare globală și semnul că împărăția lui Dumnezeu de pe pământ începe să se statornicească.

Iar când fenomenul acesta, în care „domnul” vorbește oamenilor direct, va lua amploare, miliardele planetei vor fi captivate de „puterea cea mare a lui Dumnezeu,” căci o asemenea experiență extra-senzorială are o putere vrăjită. Solii acestui gen de experiență sunt extaziați de pe acum, numind spiritualitatea aceasta mistică „evangelismul secolului 21.”

Are poporul lui Dumnezeu vreo șansă de a deosebi între vocea liniștită a Duhului Sfânt și comunicarea aproape verbală cu anumiți îngeri, în care va fi curând aruncată omenirea? Există un detector de minciuni pentru îngeri?

Scriptura ne avertizează despre pericolul de a încurca duhurile. Un bun prieten al lui Iov a pățit o astfel de rușine, lucru care l-a făcut să reprezinte foarte greșit caracterul lui Dumnezeu. Elifaz din Teman s-a lăsat prins în acest joc nebun al comunicării cu îngerii, iar lecția predată de aceștia a rămas întipărită adânc în sufletul lui. Același pericol pândește omenirea astăzi. Satana se oferă să răspundă dorinței inimii firești după putere. El va produce trăiri senzaționale, împliniri excepționale și un sentiment de apartenență profund. Demoni deghizați în îngeri ai luminii vor produce senzații fără de care eul se sufocă. Ei vor stimula un interes bolnăvicios pentru succes spiritual, în care neprihănirea lui Hristos nu are nici un loc.

Ioan ne avertizează că ultima generație a poporului lui Dumnezeu va putea rămâne în picioare doar dacă va avea credința lui Isus și poruncile lui Dumnezeu. O cunoaștere a neprihănirii lui Hristos și a caracterului lui Dumnezeu se va dovedi cel mai eficient poligraf spiritual. Cei ce au înțeles și apreciat doctrina adventistă despre sanctuar vor avea o

experiență complet diferită. Sub lucrarea delicată a Duhului Sfânt, ei vor fi convinși de păcat, neprihănire și judecată. Ei vor vedea foarte clar că, în lipsa neprihănirii lui Hristos, păcatul este un distrugător fără milă. Ei vor vedea în neprihănirea lui Hristos o descoperire clară a felului în care este Tatăl. Ei vor avea o repulsie profundă față de urâciunea pustirii așezată în locul sfânt – cine citește să înțeleagă. Astfel, vor alege crucea lui Hristos în locul sclipirilor de moment ale acestei lumi. Nu vor avea trăiri mărețe sau experiențe paranormale. Va fi o aruncare în țărână a mândriei prostești pe care acum o socotim a fi „respect de sine,” și ne vom prinde, prin credință, de făgăduința lui Dumnezeu de a vindeca sufletul nostru bolnav. Tot ce vom simți va fi o adâncă scârbă față de nimicnicia inimii firești care s-a împotrivit lui Dumnezeu șase milenii.